

**Χαιρετισμός Δημάρχου Αγλαντζιάς Κώστα Κόρτα στο Μνημόσυνο που τελεί ο Δήμος Καλαμάτας για τους Ελλαδίτες και Κυπρίους που έπεσαν κατά το πραξικόπημα και την τουρκική εισβολή στην Κύπρο
Καλαμάτα .19 Ιουλίου 2015**

Φίλε Δήμαρχε της Καλαμάτας,
Μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Καλαμάτας,
Αγαπητοί προσκεκλημένοι,
Φίλες και φίλοι,

Σε αυτή τη δύσκολη ιστορική περίοδο που διανύει ο Ελληνισμός και ενώπιον των μεγάλων δυσκολιών της εποχής μας, καλούμαστε για άλλη μια φορά να τιμήσουμε τη μνήμη και τη θυσία εκείνων που έπεσαν στον αγώνα για πρόσπιση της ανεξαρτησίας και της ελευθερίας της Κύπρου.

Οι επέτειοι των τραγικών γεγονότων του 1974, δίνουν σε όλους μας ξανά την ευκαιρία να προβληματιστούμε, να διδαχτούμε από τα λάθη μας και να πειστώσουμε μέχρι να φτάσουμε στη δικαίωση των αγώνων μας. Δυστυχώς τα αποτελέσματα του προδοτικού πραξικοπήματος και της τουρκικής εισβολής είναι μέχρι σήμερα μια ανοικτή πληγή που τραυματίζει όχι μόνο την Κύπρο, αλλά και τις αρχές, τα δικαιώματα και τις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΟΗΕ και του σύγχρονου πολιτισμού.

Χιλιάδες είναι οι άνθρωποι που μέχρι σήμερα είναι πρόσφυγες διότι εκδιώχθηκαν από τα σπίτια και τις περιουσίες τους, εκατοντάδες είναι οι άνθρωποι που έχασαν την ζωή τους, τεράστιος και ανυπολόγιστος είναι ο ανθρώπινος πόνος και η αγωνία των συγγενών των αγνοουμένων που ακόμη και σήμερα, 41 χρόνια μετά την εισβολή, ζητούν να εξακριβωθεί η τύχη των αγνοούμενων συγγενών τους.

Ανάμεσα σε αυτούς που έπεσαν ηρωικά στη γη της Κύπρου είναι και οι Ελλαδίτες αδελφοί μας. Στην πιο κρίσιμη στιγμή της σύγχρονης ιστορίας μας, δεν φοβήθηκαν τον Αττίλα. Υπερασπίστηκαν την ελευθερία μας και αγωνίστηκαν μέχρι τέλους για να την προασπιστούν. Ανάμεσα σε αυτούς είναι και τρεις λεβέντες ήρωες από την Καλαμάτα: ο Παύλος Κουρούνης, ο Νικόλαος Κατούντας και ο Θεόδωρος Μασούρας. Ήρωες τους οποίους ο Δήμος μας τίμησε, δίνοντας το όνομά τους στους δρόμους της πόλης μας. Αυτή ήταν η ελάχιστη υποχρέωσή μας αλλά και μια έμπρακτη απότιση τιμής στους αδελφούς μας από την Καλαμάτα. Μια μικρή και συμβολική πράξη που επιβεβαιώνει τους άρρηκτους αδελφικούς δεσμούς των πόλεων μας και αποτελεί μια ιδιότυπη γέφυρα σχέσης και επικοινωνίας των ανθρώπων των πόλεων μας.

Φίλες και φίλοι,

Δύο είναι οι πιο σημαντικές παρακαταθήκες των ηρώων μας του 1974. Η πρώτη είναι πως η διχόνοια οδηγεί στον διχασμό. Δυστυχώς, εμείς οι ίδιοι ανοίξαμε την κερκόπορτα στους εισβολείς να έρθουν στην Κύπρο. Με τα εγκληματικά λάθη και τους εγωϊσμούς μας, τους δώσαμε την αφορμή.

Η δεύτερη παρακαταθήκη λέει πως ο άνθρωπος κρύβει μέσα του μεγάλα αποθέματα ψυχικών δυνάμεων και αντοχών. Αρκεί να μην αφήσει τον φόβο να κυριέψει την ψυχή του! Ο φόβος του θανάτου, ο πόνος των προσφυγικών καταυλισμών, τα τσαντίρια, τα δελτία φαγητού και η οσμή του πολέμου, δεν μας λύγισαν! Ο τόπος μας και οι άνθρωποί του ακόμα και στις δύσκολες εκείνες ώρες δεν έχασαν ποτέ την ελπίδα τους πως «θα έρθουν

καλύτερες μέρες». Και με τον τρόπο αυτό έστειλαν στον Τούρκο εισβολέα μηνύματα αντίστασης!

41 χρόνια μετά τον μαύρο Ιούλη του 1974, Κύπρος και Ελλάδα καλούνται να διαχειριστούν τις δυσκολίες και αντιξοότητες της οικονομικής κρίσης. Είναι ένας καθημερινός αγώνας επιβίωσης και αντοχής. Δεν πρέπει να τα παρατήσουμε. Καλούμαστε ενωμένοι να μην χάσουμε την ελπίδα μας! Μόνο έτσι θα πέτυχει ο Ελληνισμός. Να μείνουμε «στο μαζί!» και συλλογικά να βοηθήσουμε τον τόπο μας!

Άλλωστε, το φοβερό τέρας της αρχαιότητας, η Σφίγγα, διαλύθηκε όταν ο Οιδίποδας έδωσε την λύση στο αίνιγμα που έθετε και απάντησε «ο άνθρωπος». Ας κρατήσουμε αυτή την απόκριση του Οιδίποδα, καθώς ο άνθρωπος είναι η λύση και για τέρατα της εποχής μας!

Όπως λέει και ο ποιητής:

«Θα σταθούμε στη γη που μας γέννησε

σαν τα δέντρα που μάχεται ο άνεμος

που τα δέρνουν οι μπόρες μα ασάλευτα

τον καρπό ετοιμάζουν στα κλώνια!»

Με τις σκέψεις αυτές, ο Δήμος και οι δημότες Αγλαντζιάς στέλνουν σε όλους σας αγωνιστικούς χαιρετισμούς. Τώρα είναι η ώρα της μνήμης, της τιμής και της αντίστασης!